

- Część druga zarzutu dotyczy oczywistych błędów co do faktów i co do prawa obarczających dokonaną w zaskarżonej decyzji analizę dotyczącą rzekomo błędnego zastosowania transakcyjnej metody marży netto w interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych, zarówno przy wyborze badanego uczestnika, jak i przy zastosowaniu parametrów wspomnianej metody.
 - Część trzecia zarzutu dotyczy argumentu, w myśl którego – przeciwnie – to właśnie takie obliczenie ceny transferowej, jakiego dokonała Komisja w zaskarżonej decyzji, dałoby wynik w sposób oczywisty odbiegający od zasady warunków pełnej konkurencji.
2. Zarzut drugi, złożony z dwóch części, dotyczy naruszenia art. 107 TFUE, ponieważ Komisja nie wykazała selektywnego charakteru spornej interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych.
- Część pierwsza zarzutu dotyczy faktu, że Komisja niesłusznie założyła selektywny charakter spornej interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych, chociaż zgodnie z orzecznictwem Komisja nie może stwierdzić istnienia korzyści, aby założyć jej selektywny charakter, lecz powinna obowiązkowo, w ramach dokonywanej przez siebie analizy selektywnego charakteru, najpierw określić stosowne ramy odniesienia, a następnie stwierdzić odstępstwo od wspomnianych ram odniesienia.
 - Część druga zarzutu dotyczy okoliczności, że w swoich dodatkowych uwagach Komisja nie przedstawiła dowodu na rzekomy selektywny charakter zarzucanej pomocy. Owe dwa dodatkowe stwierdzenia selektywnego charakteru są zdaniem strony skarżącej oczywiście niesłuszne, ponieważ Komisja jest w błędzie co do ram odniesienia, a w każdym razie mnie wykazała istnienia żadnego odstępstwa od tych ram.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 4 i 5 TFUE, ponieważ zdaniem strony skarżącej Komisja dokonuje ukrytej harmonizacji podatkowej, narzucając swoją własną interpretację „dobrej” ceny transferowej, jaką LuxOpCo powinien zapłacić na rzecz LuxSCS na mocy spornej umowy licencyjnej. W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że Komisja w rzeczywistości dokonała instrumentalizacji prawa dotyczącego pomocy państwa w celu przeprowadzenia ukrytej harmonizacji podatkowej w dziedzinie cen transferowych, z naruszeniem wyłącznej kompetencji państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia rozporządzenia 2015/1589 i prawa do obrony, ponieważ Komisja działała z pogwałceniem prawa do obrony, wydając decyzję w sposób lapidarny oddalającą argumentację przedstawioną ex post przez firmę Amazon, której główny argument, mianowicie błąd w wyborze uczestnika badanego na potrzeby transakcyjnej metody marży netto, nie mógł być już później skomentowany przez Wielkie Księstwo Luksemburga ani przez firmę Amazon.
5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczy naruszenia przez Komisję art. 16 rozporządzenia 2015/1589, ponieważ odzyskanie pomocy jest zdaniem strony skarżącej niezgodne z zasadą pewności prawa, zważywszy na dobrą wiarę Wielkiego Księstwa Luksemburga przy stosowaniu ceny transferowej i na nieprzewidywalny charakter nowego podejścia do ceny transferowej zastosowanego przez Komisję w zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2017 r. – Sierra / EUIPO

(Sprawa T-819/17)

(2018/C 072/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Mercedes Sierra (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Fontes Vila)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o nakazanie pozwanej usunięcia z „Appraisal Report” skarżącej, za rok 2016, wszelkich uwag krytycznych związanych ze stylem komunikacji skarżącej, ponieważ są one fałszywe i stanowią naruszenie podstawowego prawa człowieka do swobodnego wyrażania poglądów i opinii.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji EUIPO wydanej w dorocznym postępowaniu w sprawie oceny pracy skarżącej na zajmowanym stanowisku, za rok 2016.

Skarżąca żąda konkretnie usunięcia z „Appraisal Report” określonych ocen.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi prawo do wyrażania się w swobodny sposób w środowisku Agencji, bez obawy, że spotkają ją za to represje.

Skarżąca uważa, że jej prawo do swobody wypowiedzi zostało naruszone i że podstawa uzasadnienia braku awansowania jej na urzędnika w sposób, na który by zasługiwała z racji oceny jej oddania, jakości i wydajności pracy, pozbawia ją prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2017 r. – Etnia Dreams/EUIPO – Poisson (Etnik)

(Sprawa T-823/17)

(2018/C 072/51)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Etnia Dreams, SL (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Gago Comes)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Serge Poisson (Limal, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Serge Poisson

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Etnik” – zgłoszenie nr 15 721 301

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 października 2018 r. w sprawie R R 880/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uwzględnienie skargi i wydanie nowego rozstrzygnięcia stwierdzającego dopuszczalność sprzeciwu nr B 2 791 229 i w konsekwencji, po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania, oddalenie wniosku o rejestrację unijnego znaku towarowego 15 721 301 „Etnik” dla klas 3 i 35 na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej z uwagi na istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wspólnotowego znaku towarowego nr 11 017 241, którego właścicielem jest Etnia Dreams S.L.